

KälarneNytt

En tidning för Kälarnebygden

årgång 13 nr 5

Okt 2017

Sune Kvist har lämnat oss

Den 14 april 1940 fick Alva och Fridolf Kvist på Ede sitt åttonde och yngsta barn, en pojke, som fick namnet Sune. Det var minsann en riktig spelmanssläkt den lille gossen hade kommit till, bland andra pappa Fridolf och farbröderna Teodor och Adolf, som båda var skickliga spelmän.

När Sune var i sju-åttårsåldern fick han sitt första dragspel av system Kerstin, och det tog inte lång tid innan han hanterade instrumentet mästerligt.

En gång, när Sune gick i sjätte klassen, fick han lov av sin annars så stränge magister att ta med dragspelet till skolan för att underhålla sina kamrater. Sune, som verkligen inte var den som ville göra sig märkvärdig på något sätt, gick den dagen med bestämda steg fram till katedern, satte sig på en stol, spände på sig dragspelet och sa: ”Nu ska jag spela min första komposition.”

Och som han spelade! Fingrarna bara flög fram över knapparna. Hur kunde Sune spela och framträda så bra? Till och med den lätt koleriske läraren verkade för en gångs skull helt mållös. Även jag, som gick i en lägre klass, var djupt imponerad.

Efter fortsättningsskolan fick Sune börja jobba, som seden var på den tiden, med flottning,

Denna tidning sponsras av

KARLSTEDTS HOVSLAGERI & SMIDE HÄLLESJÖ

skogsarbete och olika verkstadsarbeten både i Kälarne och i Ånge.

Inom kulturen gjorde han sig tidigt känd och uppskattad som musiker vid danser, bröllop och fester av alla slag.

1970 gifte han sig med sin stora kärlek, Karin Göransson, i Skärvångens kapell, med stor fest i Åkersjön. Ja, det blev så många deltagare att de fick lov att hålla två extra bröllopfester efteråt.

Samma år flyttade Karin och Sune till Ånge. Där blev det också mycket musik för Sune, såväl i dragspelsklubben han var med om att bilda som i många andra grupper och orkestrar. Familjen utökades under tiden i Ånge. Maria föddes 1971 och Merit 1974. På helgerna åkte de ofta till huset på Ede och 1979 flyttade de in där för gott.

Sune har därefter haft många olika jobb, bland annat som vaktmästare och ”allt i allo” på ålderdomshemmet, vid sidan av alla musikaliska uppdrag. Det kunde vara underhållning på Strandliden i Hammarstrand, festspelning för föreningar, evenemang i olika samlingslokaler, bröllop, familjehögtider och logeverksamhet inom IOGT-NTO. Sune skrev också texter till olika melodier.

Edefesten hölls första gången 1999, som en surströmmingsfest för släkt och grannar. På senare år utvecklades den till en grillfest för allmänheten, där mångahanda artister spelade, sjöng och hade olika uppträdanden, något som innebar mycket arbete för båda Kvist-familjerna.

Radiointresset väcktes redan som barn hos Sune, då han tillverkade en egen kristallmottagare. Karin gjorde vissa försök att bromsa detta intresse, när hemmet började svämma över av radioapparater med tillhörande prylar. 1980 öppnade han sitt första radiomuseum i källaren till hyreshuset vid kiosken i Kälarne. Därefter flyttade han till gamla Konsum, där samlingarna drabbades av en vattenskada. Efter detta flyttade han apparaterna till Kullsta skola. Även där frös vattnet och det blev återigen stora skador på hans samling. Den finns för närvarande på Röda Skolan i Kälarne, i väntan på vidare beslut.

Nu har hans dragspel tystnat, ty Sune lämnade oss den första augusti i år, efter att hans hälsa inte varit så god de senaste åren.

Men Sune och Karin har verkligen sett till att musiken inte tystnat för alltid i deras hem. Döttrarna Maria och Merit är, som alla vet, mycket framstående vad gäller sång och musik, men att barnbarnen också går i morfars fotspår är kanske inte lika känt. Marias dotter, Sonja Kåse, 12 år, har redan givit ut en mycket fin skivinspelning tillsammans med Malena Ernmans dotter, Beata.

Merits son, Jonas Edholm Kvist, 5 år, hade redan så smått börjat få dragspelslektioner av morfar Sune, den trogne musikanten, som gjorde sitt sista offentliga framträdande på midsommaraftonen i år, där han som vanligt spelade till dansen kring midsommarstången i Västanede.

Musiken var precis lika glad och sprittande som vanligt, men man kunde se att hans steg var litet tunga, när han vandrade iväg med sitt dragspel på ryggen.
Han hade verkligen gjort rätt för sig!

Skådespelarna från vänster:

*Runa Westman,
Martti Westman,
Sune Kvist
Dan Forslund
Eva S Forslund
Elisabet Faxälv*

Här medverkade Sune strax före skolavslutningen 2005 i en teaterpjäs med namnet "PORTFOLIO" och med Alva Myrdals devis: "Det blir inte en bra skola förrän de gamla lärarna är borta!" Karin skulle även ha medverkat, men hon var för tillfället mormorledig. Den lärare som just vid detta tillfälle stod i tur att avgå var denna tidnings redaktör.

Runa Westman

Här sitter Doris Wiklund från Strandåker med förbandsmaterial som skall sändas till Kongo Kinshasa och som tillverkats av gamla lakan vid det årligen anordnade "Arbetsmöte för missionen", denna gång på Villa Albacken.

Missionären Ulla Strindberg från Östersund, som arbetat i just detta av krig så hårt drabbade område i Afrika, berättade om hur viktigt det är att man får sådana artiklar till sjukhus och läkarstationer. Hon hade själv en gång skadat sig och blivit omplåstrad på sjukhuset med förband av detta slag, så hon vet att de fungerar alldeles utmärkt.

Julmarknad på Tossengård i Sörbygden

Lördag 2 dec. 12.00 – 14.00

Bordbokning tel. 073-0582 180 eller

mail. ingegerd.sorbygden@gmail.com

Sussi Hälsa & Kroppsterapi

Susanne Edbom, som äger företaget Sussi Hälsa & Kroppsterapi, är bosatt i Ljungå, men hon har sin tjänstgöring i Sundsvall, på Tossengård i Sörbygden och på hotell Östjemten i Kälarne.

Hon utbildade sig i 20-årsåldern till kartingenjör och arbetade därefter åt Lantmäteriet med planering och fastställande av gränser samt kartritning.

Idrottsintresset har alltid funnits och Susanne har hela tiden tränat på motionsnivå i många olika grenar, bl.a. fotboll, innebandy, simning, skidor och styrketräning.

Efter att hon fått egna barn arbetade hon både i förskolan och i skolan. Då funderade hon på att utbilda sig till lärare eller massageterapeut. Hon valde det senare alternativet.

Utbildningen är ettårig och innefattar både teori och praktik. Hon deltog i träffar var tredje vecka i Kramfors. Där hade man möjlighet att träna på varann under kvällarna. Efter halva utbildningstiden fick man också börja att massera andra människor. Diplomerad och certifierad blev hon 2006, varefter

hon startade sin nya verksamhet så smått. Fortfarande arbetar hon halvtid.

Hon har även läst ”manuell terapi” med syfte att i framtiden få legitimering och därmed kunna ta emot patienter på remiss från sjukvården. Den komplementära medicinen är inte godkänd i Sverige, som i andra länder. Hon skulle, om så vore, föredra mera samarbete med sjukvården. Den här verksamheten går lite upp och ner, säger hon.

De vanligaste besvären hennes kunder uppvisar sitter i rygg och axlar, men hela kroppen hänger ju ihop muskulärt.

I vinter började hon med koppningsmassage, en metod som syftar till att öka cirkulationen i bindvävnaderna. Hon har även lärt sig ”Dry Needling”, där hon arbetar med nålar för att lösa upp låsningar och spänningar i musklerna. Den metoden har visat sig effektiv mot bl.a. migrän och tinnitus. Kommande vinter ämnar hon gå på utbildning i lymfdräneringsmassage i Östersund.

Behandlande massage ska göra ”skönt ont”, säger hon, när jag undrar om det inte är smärtsamma åtgärder hon vidtar.

Susanne vill gärna sprida kännedom om sin verksamhet. Hon gör både hem- och företagsbesök efter överenskommelse. Minst fyra behandlingar vill hon göra när det gäller hembesök. Övningsprogram och kostråd kan hon också tillhandahålla.

Sussi är en person som verkligen brinner för hälsa och friskvård. Det kan man tydligt känna, ty hennes entusiasm är smittsam!

Runa Westman

Om att leva på hoppet

I juni 2015 blev Sigrid Sundin i Västanede god man för tre flyktingpojkar som vistades i Håsjö. Alla fick så småningom uppehållstillstånd och flyttade till andra orter. På hösten samma år kom många nya flyktingar, bland dem Qodrat Shamuradi från Afghanistan, som också fick Sigrid som god man. I februari 2017 fick han flytta in i Sigrids hus i Västanede. Qodrats kamrat, Hashim Husseini, även han från Afghanistan, hälsade på då och då. Så småningom fick även han ett rum i Sigrids hus. Där bor båda två ännu kvar i oviss väntan.

Båda går nu på introduktionsprogrammet IMIND språk vid Jämtlands gymnasium i Bispgården. Dit åker de fram och tillbaka med buss varje dag. Båda drömmer om att få komma in på ett vanligt svenskt treårigt gymnasium en dag. De arbetar hårt med att lära sig svenska språket. Qodrat talar nära nog obehindrat svenska och dessutom läser han persiska.

- Förut behövde jag tolk nästan hela tiden, men nu fixar jag allt själv, säger han.

Hashim är något mer försiktig i sin muntliga framställning. Båda är mycket imponerade av den svenska skolan och de trevliga lärarna. Fastän de inte gått i skola själva så vet de att lärarna inte sällan har betydligt hårdare metoder i deras hemland.

Mobiltelefonerna med översättningsprogram är jättebra, säger de båda.

Ingen av dem vet sitt rätta födelsedatum. Därför sattes deras respektive ankomstdag till Sverige som födelsedag för dem. Födelseåret är också något osäkert, då det för närvarande är år 1396 i Afghanistan enligt den islamiska solkalendern, som anger årets officiella tid.

Båda ynglingarna kom hit utan sina familjer.

Hur kom ni iväg? undrar jag.

Min pappa pratade med smugglare, säger Qodrat. De gjorde upp om priset och det var olika smugglare som tog mig hela vägen till Sverige. En stor del av resan gick han till fots, men andra sträckor åkte han bil. Det var många i gruppen och det gällde att hålla sig undan polisen hela tiden. Från Afghanistan gick färden till Pakistan, Iran och Turkiet. Därifrån åkte han med båt till Grekland. Båten var 9 meter lång och 2,5 meter bred. Den hade både åror och motor. Vi såg Grekland från den plats där vi steg i båten. Resan tog en och en halv timme och vi var jätterädda hela tiden. I Grekland blev vi kvar 10 dagar innan smugglarna fortsatte med sällskapet till Makedonien och vidare till Ungern, där polisen hjälpte dem. Gränsen var öppen där. Genom Ungern fortsatte resan med tåg, där de fick sova på golvet. På något ställe fick de bo i en idrottshall, där de fick en kudde och en filt till sovplatsen på golvet. Därefter fortsatte resan på liknande sätt under många dagar. Efter en tid fick de så komma iväg med tåg och bil till Kroatien, där de fick vistas en längre tid innan de fraktades vidare till Tyskland, Danmark och så småningom till Sverige.

I Stockholm blev han kvar i tre veckor. Där togs fingeravtryck och där bestämdes det var

han skulle placeras. Så kom han till ett hem för vård och boende (HVB-hem) i Bispgården. Där lärde han känna Hashim.

Sigrid Sundin träffade han i Hammarstrand, där han bodde en tid. Gymnasieskolan började han i januari 2016.

Hashim har en liknande flykthistoria, men han hade flyttat med sin familj till Iran redan som barn. Familjen hade fem pojkar och fem flickor. Han vet att tre av hans systrar nu är gifta och bosatta i Afghanistan. Föräldrarna och de yngre syskonen bor kvar i Iran. Han hoppas så innerligt att han en dag skall få uppehållstillstånd, ett arbete och få bestämma över sitt eget liv.

Qodrat berättar att hans familj har flyttat till Iran. Hans far är nämligen helt säker på att han skulle ha blivit dödad i sitt hemland, eftersom hans son hade åkt iväg. Hans mor var cancer-sjuk redan vid deras avresa hemifrån. Nu är hon död. Pappa, lillebror och hans syster lever i Iran. Qodrat har numera kontakt med dem per telefon.

Det är svårt! Men Sigrid är min mamma nu och jag känner en del svenskar som förstår. Kanske... säger Qodrat.

Runa Westman

Här sitter Hashim, Sigrid, hunden Zara och Qodrat på Sigrids veranda. Zara är troligtvis ovetande om att hon spelar en viktig roll i den bräckligt sammanfogade lilla familjen.

Europeiska språkdagen

Den 26/9 firade Kälarne skola den Europeiska språkdagen.

Inför dagen har alla klasser i skolan jobbat med olika språk och länder.

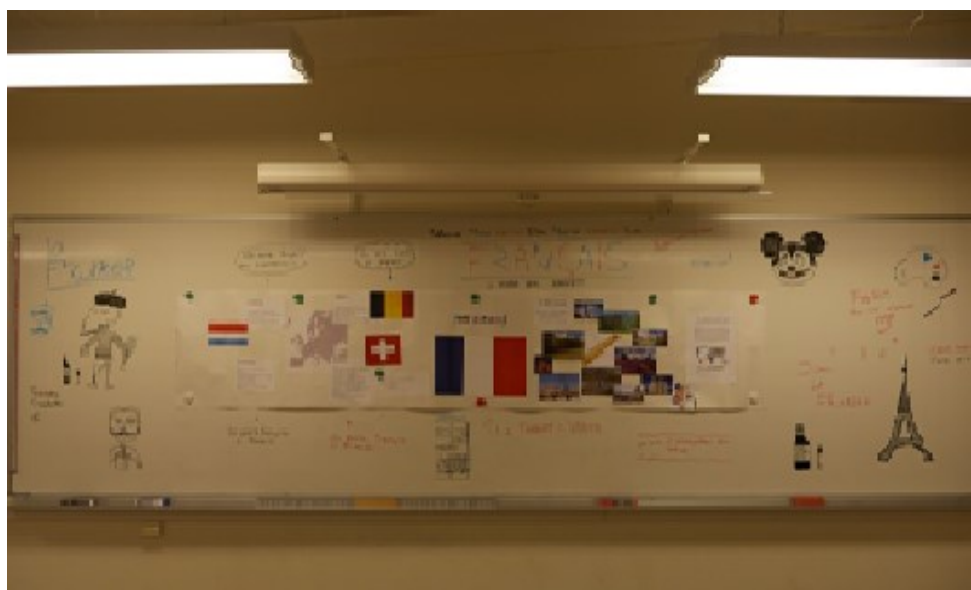
Under den Europeiska språkdagen så visade vi varandra vad vi har lärt oss. Vi hade många olika stationer. Vi lärde oss hej, hej då och tack på de olika språk vi har i skolan.

På kvällen var allmänheten inbjuden till att lära sig hej, hej då och tack på de olika språken.

Det var även olika aktiviteter och tävlingar i språkets tecken. En av tävlingarna var en tipsrunda. Vinnarna är: Barbro Nylander, Veronica och Anna Källström, Christer Leijon och Annika Hansson. Grattis! Vinsten är en fika i Slussen.

Välkomna!

Kälarne skolas elever

Så här säger
man Hej!
Hej då!
Tack!
i Neder-
länderna

Nyheter från Kälarne Hälsocentral

Vaccination för säsongsinfluensan startar v 45

Vi erbjuder alla över 65 år och personer med kroniska sjukdomar influensavaccination till subventionerat pris 75 kr, övriga betalar 130 kr.

Öppet hus med obokade tider:

6/11, 7/11, 13/11, 14/11, 21/11

kl 14.00-16.30

←—————→
Nu är det förkylningstider !

Förkylning är vår vanligaste infektion och orsakas av virus. Vanliga symtom är snuva, hosta, halsont och feber. Det brukar ta 7-10 dagar att bli frisk. Antibiotika, t ex penicillin har inte någon effekt på virus. Kom ihåg att ha en feber termometer hemma, då vi kan komma att fråga om tempen när du kontaktar oss.

Välkommen !

REGION
JÄMTLAND
HÄRJEDALEN

Inger Landerberg

Inger är född i Backe i Ångermanland, på gränsen till Jämtland. Hon föddes med fötterna först och kom ut med armarna sträckta över huvudet. Det var en färdig dans- och gymnastikposition, som talade om att framtiden redan var utstakad.

Pappa var musikalisk och intresserad av teater som han spelade. Till yrket var han konsumföreståndare, vilket medförde att familjen flyttade många gånger. Inger hade egentligen ingen plats, som var hemma för henne eller snarare kände hon sig lika hemma överallt.

Mamma var utbildad gymnastikledare. Hon var också skicklig sömmerska och sydde mycket scenkläder. Hon sjöng också i kör. Mormor och alla hennes 9 syskon spelade och sjöng. Musikaliteten kom alltså från både pappa och mamma.

Första framträdandet gjorde Inger vid 4 års ålder. Det var en gymnastikuppvisning med akrobatik i gruppen Solflickorna. Mamma var ledare för gruppen.

Inger var också balanskonstnär. Hon hade för vana att promenera högt upp, t.ex. på taknocken till hus till andras förskräckelse. Vid 10 års ålder spelade hon dragspel för korna. Hon satt på en sten i hagen och korna stod runt omkring och spisade. Både på mammas och pappas sida var man medial och andlig, vilket Inger ärvt. Hon beskriver sig som mycket sensibel och ser och förstår saker tidigare än många andra. Hon har också lätt att läsa av stämningar i olika situationer.

Inger har haft många svåra kriser och prövningar i livet. De har varit stora utmaningar, som hon har rätt ut och sedan kunnat gå vidare. Hon känner att hon fått ett större allvar. Kriserna har också hjälpt till att utveckla hennes humor och känslan av att det är viktigt att få roa folk. Detta ledde också till en önskan att arbeta med ungdomar, som varit utsatta och som är kraftigt utagerande.

Hon gick lärarutbildning på folkskoleseminariet i Lycksele, där hon fick kontakt med dramautbildning och gick en sommar på Skara skolscen. Där mötte hon en man, Hugo Bardland, som var konstnär, uppfinnare, dansare, koreograf och poet. Han blev hennes livsmentor. Hon var då 21 år gammal. Där började hon dansa och gick dramautbildning.

Alla kulturella uttryck intresserade henne. Hon var intresserad av att skriva och vann under tonåren en skrivartävling. Vinsten var en resa till Köpenhamn.

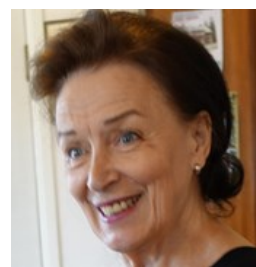
Efter Skara skolscen, som skedde under tiden på seminariet satte hon upp pjäsen Pippi Långstrump i Lycksele med sig själv som regissör och som huvudrollsinnehavare. Hon startade även en filmklubb i Lycksele.

Seminariet i Lycksele hade också en kyrkorgel och en organist, som lärde Inger spela på den. Hon var ju musikalisk och kunde redan spela piano. Efter det har hon vikarierat som organist många gånger och under en 3-årsperiod som kantor.

En liten pikant händelse är att hon 1964 bilade med tre vänner till Paris. I Belgien tog de upp en liftare, en smutsig ovårdad man som visade sig vara Mick Jagger. Han var på en egen utflykt från Rolling Stones och hängde på dessa fyra till Paris. Han övernattade i deras tält på vägen till Paris. Ingers största bekymmer var då hur det skulle gå med en man med så smutsiga fötter i deras tält.

Till Stockholm kom Inger 1965.

Som 22-åring och nyutexaminerad lärare skulle Inger undervisa tio romska pojkar i

svenska. Det var extraarbete efter den ordinarie skoldagen. När Inger kom till klassrummet var det knökfullt av frasande kjolar, kommenterande fäder och farfäder och mumsande småbarn. Det var en rejäl prövning för en nytexaminerad lärare.

I Stockholm blev hon lärare och utbildade sig till handledare av lärarkandidater och fördjupade sig i området läs- och skrivsvårigheter. Hon utbildade sig i pedagogiskt drama och gick på balettakademin och ägnade sig där åt jazzdans och showdans. Inger kom att bo och arbeta i Stockholm under 26 år till 1991. Hon hade tjänst som lärare, handledare och föreståndare på skolhem för trasiga ungdomar. Det var som vanligt full aktivitet. Hon var statist i en film av regissören Withold Leszczynski och filmade med Mats Åhrén. Samtidigt studerade hon på balettakademin och blev koreograf.

Utöver detta gick hon keramikutbildning, ägnade sig åt målning i akryl och kolteckning samt gick utbildning i silversmide. Som om inte det skulle räcka hade hon tillsammans med sin man ett intensivt uteliv. Man umgicks i artistkretsar. Hon hann även med mannekängskolan La Femme vid Stureplan. Dock blev det ingen catwalk. Däremot hann hon med att ta skepparexamen och är numera lycklig ägare till en träeka med hål i botten.

Mitt i alla dessa intensiva kulturaktiviteter gjorde Inger en resa till Tunisien med sin man. De reste ut i Sahara och stötte där på en kort, tandlös beduin som började köpslå med Ingers make om att köpa henne. Han erbjöd hundra kameler, men affären stöp på att det nog skulle bli omöjligt att få med sig hundra kameler på flyget hem.

1989 ville dottern Josefin flytta till mormor Aina i Hällesjö för att ha en chans att få bättre studentbetyg. Inger skulle bila till Hällesjö till dotterns examen 1990, men kraschade med bilen mellan Söderhamn och Hudiksvall och hamnade på sjukhus. Kom sedan åter till Stockholm, där hon tog sig fram med rullator och kryckkäppar. Mamma Aina krävde att Inger skulle komma till Hällesjö för att hämta sig efter olyckan. Inger hade magasinerat sina möbler. En dag ringer mamma Aina och säger att dina möbler är här. En flyttfirma levererade dem. Hur det hela kom sig vete tusan. Ingen säger sig veta vem som gjort beställningen av flytten. Ett år senare, 1991 anlände Inger till mamma i Hällesjö.

Här slutar första delen i detta omtumlande levnadsöde och här börjar äventyret i Jämtland.

Alltså Fortsättning följer

Eje Åhlander

Se tidningsbilderna i färg och läs KälarneNytt på www.kalarnenytt.se

Nästa nr av KälarneNytt, nr 6, 2017 trycks den 30/11. Manusstopp: 24/11.

Redaktör samt annonser och sponsring: Runa Westman, 070-349 12 09,
e-post runwes@telia.com

Ordförande i Kälarnebygdens förening: Michael Löfgren, 070-666 56 74

Eller 0696-403 01 (hem) e-post michael.lofgren@poles.se

Annonspriser Kälarnenytt:

helsida 1000 kr, halvsida 500 kr, kvartssida 250 kr, tredjedels sida 330 kr

Hotell ÖSTJEMTEN

ÖPPETTIDER

Måndag 10,00-13,30

Tisdag 10,00-18,00

Onsdag 10,00-18,00

Torsdag 10,00-18,00

Fredag 10,00-19,00

Lördag 12,00-19,00

Söndag STÄNGT

fredag 6 oktober

Leif Olssons mini-storband med Maud Sparrman

Arr: Kälarne jazz & bluesklubb

torsdag 26 oktober

Chris Hyatt

Arr: Kälarne jazz & bluesklubb

lördag 18 november

Mule Skinner Band

Arr: Kälarne jazz & bluesklubb

Lördag 9 december kl. 16,00

Dukas det upp Julbord här på Östjemen.

Välkommen att boka bord. Endast Förbokning.

365:- barn 25:-/året upp till 12 år

Varmt välkommen till oss!

Caroline med personal

Tel 0696-40500/ info@ostjemten.se www.ostjemten.se

Hjälp! Vi behöver sponsorer för att hålla tidningen i gång!

Arbetet med tidningen KälarneNytt samt distributionen sker helt ideellt. De kostnader vi har är för papper och tryck. För att hjälpa till kan du sponsra ett nummer av tidningen och få ditt namn eller företags namn på första sidan som sponsor av tidningen.

Kostnad för en sponsring är 1500 kr!

Hjälp bygden och hjälp oss finansiera ett nummer av KälarneNytt!

Ring Runa Westman 070-3491209

eller maila runwes@telia.com

Medlemsinfo Kälarnebygdens förening: Bankgiro 5404-9606

Genom att vara medlem stöder Du föreningens ambitioner att verka för en positiv utveckling för Kälarnebygdens invånare, företag och föreningar. För att bli medlem betalar Du/Ni en engångsinsats och en årlig medlemsavgift. Medlemsavgifter 2017:

	Enskild	Familj	Förening	Företag
Insats (engångs-)	50	100	100	500
Årlig medlemsavgift	100	100	100	200

22/10	Ballerinan & Uppfinnaren	15.00	70:-	Från 7 år
22/10	Winnerbäck	18.30	80:-	Barntillåten
29/10	My little ponny	15.00	70:-	Från ? år
29/10	Vilken djävla Cirkus	18.30	80:-	Från ? år
5/11	Thor Ragnarök	18.30	80:-	Från 15 år
12/11	Snömannen	18.30	80:-	Från 15 år
19/11	Paddington 2	15.00	70:-	Barntillåten
19/11	All Inclusive	18.30	80:-	Barntillåten
26/11	Justice league	18.30	80:-	Från 11 år
3/12	Mordet på Orientexpressen	18.30	80:-	Från ? år
10/12	Solsidan	18.30	80:-	Från ? år
17/12	Star Wars	18.30	80:-	Från ? år
26/12	Ferdinand	15.00	70:-	Från ? år
26/12	Jumanji	18.30	80:-	Från ? år

**VÄL-
KOMMEN
TILL
NORDEN
BIO!**

Se även Kälarne IK' s hemsida för mer info om bioprogrammet:

www.kalarneik.se & www.facebook.se/nordenbio